

[Hauch.]

behandles i et Udvalg. Jeg vil dog meget indtrængende fraraade det ærede Medlem at stille et saadant Forslag. Hvad skal det nemlig nytte? Kan det føre til en forstandig Gennemførelse af noget som helst? Sikkert ikke. Det ærede Medlem siger jo selv i Slutningen af sin Tale, at naturligvis vil man medvirke til Lovforslagets Gennemførelse; men alligevel vil man stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse, og man maa dog formentlig være forberedt paa, at Forslag, der stilles i Udvalget, stemmes ned i Tinget. Jeg vil indtrængende henstille til det ærede Medlem, om vi ikke skulde gøre denne Sag færdig ved Behandlingen i Dag. Vi har jo Tiden for os og kan tage al den Tid, vi har behov, til denne Behandling og vil da forhaabentlig kunne fremme Sagen saaledes, at de, der nu ude i Landet venter paa at faa disse Penge, bliver i Stand til at faa dem snarest muligt. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem og det ærede socialdemokratiske Parti vil høste nogen Paaskønnelse hos de Folk, som allerede har ventet 1 Maaned eller 1½ Maaned, naar de erfarer, at man nu yderligere vil forhale Sagen. Hvis jeg forstod Meningen dermed, vilde jeg maaske se lidt anderledes paa det, end jeg gør; men jeg kan ikke se andet end, at det ærede Medlem gennem sit Forslag vil forhindre de paagældende i at komme i Besiddelse af de Midler, som de staar parate til at udnytte.

Det ærede Medlems Bemærkninger i Anledning af mine første Udtalelser skal jeg lade ligge, da jeg ikke tror, at et Gensvar paa dem vilde bidrage til at fremme den saglige Forhandling her. Jeg har imidlertid et Haab om, at det ærede Medlem maaske endnu kunde omsinde sig, idet jeg bemærkede, at det ærede Medlem anførte, at dersom den højtærede Landbrugsminister ikke vilde give Oplysning om Tallene vedrørende Akkordordningen, vilde man stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse. Nu har det ærede Medlem faaet Svar, og hvis han ikke er tilfreds med de Oplysninger, han har modtaget, vil han sikkert kunne faa yderligere Oplysninger. Det er da at haabe, at denne Forhandling maa kunne føres saa langt frem, at den fornødne Klarhed kan være vundet for det socialdemokratiske Parti, saa at det allerede paa nærværende Tidspunkt kan tage Stilling til Lovforslagets Gennemførelse.

Jensen (Aale): Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) bemærkede, at jeg var kommet i en mærkelig Stilling, idet jeg i Fjor havde ment, at det var de velhavende,

som kunde vente at faa Laan gennem denne Lov, og dem kunde Staten ikke være særlig interesseret i at give Støtte, medens jeg i Aar skulde mene, at det er de insolvente, der faar Pengene, og dette skulde være saa modsigende. Jeg kan nu ikke tjene det ærede Medlem i at erkende en Modsigelse her. Jeg tror tværtimod, det vil være vanskeligt at finde Driftsaaforeninger, hvor de velhavende og de insolvente findes Side om Side. Derimod kunde man meget vel tænke sig, at der er Laaneforeninger, der væsentlig bestaar af Folk, som har det ret godt, og andre, som er insolvente. Men naar man taler om Sikkerhed, er der jo ingen Grund til at tale om de første; derimod er der Grund til at tale om de sidste. Men, siger det ærede Medlem, her er det jo saaledes, at de Medlemmer, der gaar sammen, kender hinanden, saa det maa jo give Sikkerhed nok for dem. Aa ja! — det oplyses dog i Betænkningen, at en Forenings Medlemmer undertiden spredes over 20 Sogne, og saa er det ikke saa let at have personligt Bekendtskab med hinanden. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Det er jo ogsaa blevet nægtet!). Naa! — maaske de kan finde hinanden; og saa kunde det tænkes, at der blev 30 insolvente Medlemmer samlet sammen fra 20 Sogne. Men det skulde da vel ikke være Meningen, at Pengene udlaaes uden Garanti for, at man faar dem tilbage? Jeg sagde i Fjor, at jeg gerne vilde være med til at støtte Landbruget i vanskelige Tider. Jeg har talt for denne Sag, længe før den højtærede Landbrugsminister og længe før Ordføreren for Venstre har talt for den her i Tinget. Vi er ikke blinde for, at Landbruget har været i en vanskelig Situation, og vi vil være med til at støtte det, men det skal være under rimelige Forhold. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Venstre og deres Parti vilde være lige saa lydøre, naar Kravene kommer fra de Tusinder af arbejdsløse, som ikke har det allerfjerneste at ernære sig for. Men overfor dem har man intet; der staar man fuldstændig blank, de maa klare sig selv. Men her udsætter man sig for ganske usikre Forhold og for ikke at faa Pengene tilbage — i hvert Fald har hverken den højtærede Minister eller det ærede Medlem bevist noget i den Henseende.

Den ærede Ordfører for Venstre og den højtærede Minister kan ikke forstaa Meningen med at nedsætte et Udvalg, og hvad det skal føre til. Jeg har dog forstaaet, at Meningen med at nedsætte et Udvalg er at faa Oplysninger, som kan bevirke, at man